

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De modis bene traducendi tempus liberu[m] ab occupationibus
distractiuis. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

rum satis affectuosum promeruit consequi effectum.

Sed cum ante inchoata opera, quae sic offeruntur, plus saepe temporis suppetat quam possit in talibus oblationibus totum traduci, (ut dum est cubiculo eximus in triclinium, ad portam, ad scholam, ad alia loca vel negotia; sed maxime, dum iter facimus, dum ad civitatem eximus, multumque temporis suppetit, ad mentem iis affectibus impingendam, & meritis innumeris ditandam, & Dei cor gustu inenarrabili, & gloria replendum) declarandum videtur, quomodo sit practicandum hoc exercitium praesentiae Divinae, post factam operum oblationem, paulo post inchoandum, seu, qua in re expendendum sit illud tempus, quod superest ad inchoationem operis, & quod suppetit in itinere, & aliis similibus occupationibus, in quibus liceat mentem cogitationibus piis occupare.

CAPVT QVINTVM.

De modis bene traducendi tempus liberum ab occupationibus distractivis.

Dico duobus modis posse tempus illud expendi.

34. *Primus, offerendo singulos passus Deo, ad quemvis pedis progressum & motum, iterando assidue. Propter te, Propter te, Propter te: tot enim erunt actiones meritoriae, quoties dicentur à iusto ob finem supernaturalem id faciente, propter te. Sic dum nullo legem ad mensam comedis, singulos actus manus, dum scindis aliquid, dum ori inferis. Et hic modus est facilis, & non fatigat imaginationem, & id suadebat suis sororibus in Novitiatu, earum Magistra B. Maria Magdalena de Pazzis, ut dicitur in eius Vita, monens, ut ob gloriam Dei, si fieri posset, offerrent etiam nictus oculorum, & minimos motus membrorum: & promittebat eis, si ita operarentur omnia & singula opera, iuras ad calum recte post mortem, sine panis Purgatorij. Et ut profundius illis inculcaret hanc praxim, saepe inopinatè interrogabat, modò hanc, modò illam, quà intentione faceret, quod faciebat. Quod si inuenisset aliquam racentem, & inde collegisset, eam casu, & sine praevia consideratione illud opus aggressum, reprehendebat eam, quòd meriti occasionem perdidisset, & quòd Deo subtraxisset gustum, qui non pascitur operibus casu factis. Quà in re admirabilis fuit S. P. noster Ignatius, qui, ut de eo legimus in relatione pro eius canonizatione facta coram Gregorio XV. & coram Cardinalibus, dicta à Francisco Maria de Monte, Cardinali, Omnes suas cogitationes verba, opera, in Deum ac Dei gloriam destinabat. Et hoc modo dicitur S. Franciscum aliquando totam noctem exegisse repetendo haec verba: Deus meus & omnia, nihil aliud addendo. De Gregorio Lopez viro sancto scribit in eius*

c. 187. vita Rom. impr.

pag. mihi 17.

35.

Vita Franciscus Loffa Presbyter, eius familia- c. 3. vita. ris, eum (diuinitus antea edoctum, ut in altera imp. 1615. vita posterius impressa Madriti Anno 1616. ait Vlyssip. Alphonfus Remon) mente per integrum triennium, eum vigilaret, ad singulas respiraciones suas, haec verba iterasse: *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra, Amen Iesus: quae etiam euigilans noctu proferebat, eum magno lacro animè sue, quae etiam dum comederet, & biberet, & loqueretur mente iterabat.*

Alter modus, quo expendendum est tempus, si quod superest, post oblationem factam operis faciendi, consistit in occupanda mente, aliquà cogitatione affectuosa, vna aut pluribus, iuxta longitudinem temporis, quod superest, & pro qualitate operis inchoandi. Nam alio modo occupanda est mens, dum itur ad offerendum Deo Missae sacrificium, alio dum ad reficiendum cibo corpus, alio dum ad alia negotia. Et tales praemittendae sunt cogitationes & affectus, qui disponent hominem, ad perfectius perficiendum id, ad quod nos conferimus. Quae de re alio loco tractabo, & suggeram pios affectus, praemittendos praecipuis actionibus nostris. Nunc illos tantum commemorabo, qui omni tempore exerceri possunt, & qui sunt vel à Deo, vel à sanctis commendati & frequentati.

CAPVT SEXTVM.

De modis recolendae Christi Passionis.

Primus modus, est simplex recordatio Passionis Christi, & eius mortis: memoria enim eius valde est Deo accepta: *Primò*, quia ob eius commemoracionem saepius iterandam, Christus inter alios caritatis suae fines, tam admirabile Sacramentum Eucharistiae instituit, teste 1. Cor. 11. Apostolo: *Quotiescumque manducabitis panem hunc, & Calicem bibetis, mortem Domini annuntiabit is donec veniat.*

Secundò, Quia Beatissima Virgo Maria, dō. l. 1. Reu. cens S. Birgittam, quomodo spiritualiter vestiti cap. 7. deberet, inter alia monet: *Monile, est consideratio Passionis Christi. Hoc sit iugiter fixum in pectore tuo, quomodo derisus, & flagellatus: quomodo sanguinolentus, & omnibus neruis confossus, vivus stabat in cruce: quomodo in morte ex passione doloris acutissimi, totum corpus intremuit: quomodo in manus Patris commendatus spiritum. Deinde iterum inter alia pia monita, quae eidem sanctae Dominus alio tempore dedit, vnum fuit huiusmodi: *Consulo tibi cogitare duo continuò in corde tuo: Primò, quae feci pro te patiendo & moriendo pro te: haec cogitatio excitat caritatem ad Deum. Secundò, considera iustitiam meam & futurum iudicium; haec incutit timorem in anima. Præterea inter laudes honorum Christianorum ponit; quòd illorum cogitatio tota sit ad passionem eius. Et de se SS. Maria ait: In sepulchro filij mei,**

37.

39.

1. Cor. 11.

26.

1. l. 1. Reu.

cap. 7.

1. l. c. 7.

1. l. 1. Reu.

cap. 19.

1. l. 2. Reu.

cap. 21.